

anser det for mest praktisk, at mere tidkrævende revisioner foregår på toldkamret. Tilladelse til hjemtagelsen afhænger dog i mange tilfælde af kontrolpersonalets evne til at overbevise virksomhederne om det praktiske heri.

Det forekommer imidlertid ret jævnlige, at virksomheder modsætter sig toldvæsenets hjemtagelse af regnskabsmaterialet med den motivering, at der ikke er hjemmel til at stille krav herom.

Erfaringerne fra kontrolarbejdet med merværdiafgiften har vist, at toldvæsenet i ret betydeligt omfang har behov for at kunne medtage regnskabsmaterialet fra virksomhederne til gennemgang på toldkamret. Dette gælder især i tilfælde, hvor der under eftersynet konstateres sådanne fejl og mangler i regnskabet, at det er nødvendigt at foretage en mere tilbundsgående revision. En sådan revision vil vanskeligt kunne gennemføres på stedet i mindre virksomheder.

Indkaldelse af regnskabet vil særlig kunne få betydning i den ret store kreds af virksomheder, hvor det er vanskeligt at træffe indehaveren hjemme inden for almindelig forretningsetid, eller hvor regnskabet beror hos virksomhedens revisor.

Spørgsmål 6:

Gives der fuld moms-godtgørelse for driftsudgifter på biler, der kun delvis anvendes til erhvervskørsel?

Hvorledes er reglerne på dette område?

Svar:

I de første år efter merværdiafgiftens indførelse i 1967 kunne de registrerede virksomheder til den indgående afgift ikke medregne afgiften af indkøb m. v., som vedrørte personbefordring. Merværdiafgiftsloven indeholdt en bestemmelse om, at virksomhederne ikke havde fradragsret for afgiften vedrørende anskaffelse og drift af personbiler. Der var heller ikke fradragsret for varevogne, hvoraf der var betalt halv registreringsafgift (vogne på såkaldte papegøjeplader), idet sådanne vogne måtte bruges til personbefordring. Dette gjaldt, uanset om køretøjerne helt eller delvis blev benyttet til varetransport.

I maj 1969 ændredes loven om registreringsafgift, således at den særlige ordning med papegøjeplader bortfaldt. Alle vare-

vogne med tilladt totalvægt ikke over 3 tons blev nu pålagt halv registreringsafgift og måtte så benyttes til personkørsel. Baggrunden for denne ændring var, at det er vanskeligt at sondre mellem personbefordring og varetransport.

For at undgå, at man efter reglerne for merværdiafgiften fortsat skulle sondre mellem personbefordring og varetransport, ændredes merværdiafgiftsloven, således at der nu blev fradragsret for afgift på indkøb vedrørende personbefordring. Dette skete ved lov nr. 196 af 23. maj 1969.

Virksomhederne har herefter fuld fradragsret for indgående afgift på anskaffelse og drift af personbiler og varevogne, for så vidt disse køretøjer udelukkende anvendes i virksomheden. Hvis køretøjerne ikke udelukkende benyttes i virksomheden, er der efter merværdiafgiftslovens § 16, stk. 2, kun fradragsret i det omfang, finansministeren fastsætter regler herom. Bestemmelserne findes nu i bekendtgørelse nr. 464 af 19. september 1969 om delvis fradragsret for merværdiafgift. Efter denne sker der i tilfælde af „blandet“ anvendelse af andre driftsmidler end biler en forholdsmæssig fordeling af afgiften på indkøbene, således at kun en del af afgiften kan fradrages som indgående afgift. Anvendelse af sådanne regler for person- og varebiler, der benyttes både af den registrerede virksomhed og til andre formål, herunder til privat kørsel eller til kørsel for ikke registreret virksomhed, ville være vanskelige at kontrollere. Af praktiske og administrative grunde er der derfor fastsat summariske regler om fradragsrettens omfang i disse tilfælde.

Der gælder herefter følgende regler om fradragsretten for personbiler samt vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt ikke over 3 tons, for så vidt køretøjerne ikke udelukkende anvendes i virksomheden, men tillige til privatkørsel: Der er ingen fradragsret for afgiften på anskaffelse af køretøjerne, men fuld fradragsret for afgiften vedrørende driften. Fradragsretten omfatter ikke alene benzin og olie, men også vedligeholdelse og reparation af køretøjerne.

Disse summariske regler, der er lette at praktisere både for de registrerede virksomheder og for toldvæsenet, er gunstige for virksomhederne, i mange tilfælde alt for gunstige. Det viser sig især i talrige tilfælde,